

толкова много да мыслимъ и да сягрыжимъ, и толкова много време да иждивяваме за тѣзи земны и свѣтскы нѣща? Още, ако не можемъ да бѣгамы отъ тѣя прѣдмѣты на грыжи, то защо Св. ап. Павелъ който ни е показалъ примѣръ на най-яснѣ Христіанскѣ опытность, казва: “Понеже ный не сматрамы на видимы-тѣ, но на невидимы-тѣ, защото видимы-тѣ сѣ приврѣменны, а невидимы-тѣ вѣчны.” а)

На горни-тѣ пытанія ный ще отговоримъ, че Библия-та казва че Богъ иска да ны поучава чрѣзъ всички-тѣ нѣща, които ны окрѣжаватъ въ живота ни. Тѣзи нѣща, като причиняватъ въ насъ радости, скѣрби, надежды, стракове и нужды, могатъ да помагатъ въ наставленіе-то на душѣ-тѣ ни за вѣчный-тѣ животъ.

И тѣй додѣ живѣемъ на тѣзи земіѣ, ный ще имамы свѣтскы грыжи; заради това трѣбва да ся научимъ така да ги употрѣбяваме, щото вмѣсто да прѣчатъ на духовный-тѣ ни животъ, тѣ да спомагатъ на негово-то напрѣдваніе.

Защо ный често чуемъ нѣкого Христіанина да ся оплаква и да казва: “Ако нѣмахъ прѣчки въ работѣ-тѣ си и толкова свѣтскы грыжи, азъ можяхъ да станѣ по-свѣршенъ Христіанинъ.” Но, Христіанине, не знаешъ ли че *Богъ* ти праща тѣзи прѣчки и тѣзи грыжи и не ти позволява да бѣгашъ отъ тѣхъ, нарочно за това, за да станешъ по-свѣршенъ чрѣзъ тѣхъ?

Намѣреніе-то на Бога е да растешъ и да ся раз-

---

а) 2 Кор. 4; 18.